

**[Duetoft]**

ændringer i Danmark har en marginal betydning i forhold til, hvad ændringer i andre lande ville have. Jeg tænker selvfølgelig bl.a. på Østlandene – det kan også være den tredje verden – men specielt kender vi Østlandene i øjeblikket og ved, at en indsats dér i virkeligheden umiddelbart ville give en langt større virkning, end den vil give her. Derfor må vi se sagen i den internationale sammenhæng.

Jeg mener også, at vi er nødt til at diskutere denne sag sammenhængende med ulandsbistanden. Vi er nødt til at spørge os selv, om vores ulandsbistand skal målrettes mere i retning af foranstaltninger, som kan være med til at løse eller rette op på disse problemer.

Det betyder bl.a., fordi rapporten jo bl.a. understreger befolkningsstilvækstens store andel i disse problemer, at det kan være, vi bliver nødt til at nyvurdere vores ulandspolitik til også at være mere befolkningsvækstbegrænsende, end den har været før.

Min konklusion skal være, at vi er gået med på det dagsordensforslag, der er stillet i dag, fordi vi mener, det er rigtigt at overveje, hvilke retninger man kan gå i. Men vi vil i al stilfærdighed sige, at vi ønsker ingen panikløsninger, og som ministeren selv sagde: Skulle der være ulykker undervejs, er det jo altså ikke i morgen, de kommer; der vil dog være et stykke tid til, så vi har mulighed for at køre tingene ind.

Derfor mener vi faktisk, at de gennemarbejdede handlingsplaner, som er fremsat på forskellige områder, og som vil blive fremsat, er den rigtige måde at gøre det på i stedet for her at slå ud med armene og sige: Nu laver vi et eller andet, for uha, det hele går nok galt i morgen.

Det kan godt være, at Johannes' Åbenbaring ved lejlighed bliver aktuel – det behøver ikke at være drivhuseffektens skyld, og det kan også godt være, det bliver i morgen – men i dette tilfælde ved vi altså, at der er et problem, som vi ikke kan måle størrelsen af, og hvor vi ved der er en ganske lang horisont. Så lad os dog for en gangs skyld tænke tingene igennem, før vi bare springer ud i dem.

(Kort bemærkning).

**Leif Hermann (SF):**

Nu har hr. Duetoft jo afskåret sig fra at fremsætte et dagsordensforslag i stil med det, hr. Knud Lind har gjort, men faktisk kan det undre

mig lidt, at hr. Duetoft står bag flertalsdagsordenen med de ganske betydelige sammenfald i betragtninger over usikkerheder, som der er mellem CD's og Fremskridtspartiets ordfører. Hvor meget skal man vide, hr. Duetoft, når 1.000 videnskabsmænd siger følgende:

»Vi beregner med sikkerhed, at emissionerne til atmosfæren fra menneskets aktiviteter udgør en alvorlig forstyrrelse af det naturlige kulstofkredsløb.«

Hvor meget mere vil hr. Duetoft have at vide, når man skriver:

»Vi vurderer, at stigningen i koncentrationerne af drivhusgasser kan resultere i uoprettelige forandringer af klimaet, som vil kunne konstateres omkring slutningen af dette århundrede.«

Hvad vil hr. Duetoft vide mere, når 1.000 særligt udpegede videnskabsmænd konkluderer dette? Må jeg endvidere spørge hr. Duetoft: Er hr. Duetoft parat til intensivt at arbejde for overførsel af den teknologi til ulandene, som vil kræve ganske betydelige besparelser af de udviklede lande, hvis der overhovedet skal være tale om mening med tingene? Er hr. Duetoft forberedt på at gå ind i intensive drøftelser af, hvad vi skal gøre med disse mennesker, hvis det viser sig, at disse klimaspådomme faktisk er rigtige? For hvis disse forudsigelser er rigtige, vil der skulle flyttes et eller andet sted mellem 10 og 100 millioner mennesker i løbet af forholdsvis korte årrækker.

(Kort bemærkning).

**Duetoft (CD):**

Nu læste hr. Leif Hermann jo netop hver anden side, for de samme videnskabsmænd bruger jo den anden halvdel af rapporten, altså de andre hver anden side, til at forklare, at man ikke ved noget som helst. Og det er den usikkerhed, som siger os, at man ikke har nogen grund til at gå ind i panikhandlinger. Der er ingen af de konkrete tiltag i den dagsorden, som CD ikke på et tidspunkt har været tilhænger af – jeg nævnte endda flere af dem i min ordførertale. Det gælder eksempelvis overførslen af teknologi til ulandene. Vi er netop ved at koble ulandsbistanden og den måde, vi forvalter den på, sammen med dette spørgsmål. Så ligger der nogle muligheder dér. Det er den type praktiske tiltag, vi gerne vil starte på.